

Svar på skriftligt spørgsmål SSS 187/2017 rd

Svar på skriftlig spørgsmål om den samlade servicen inom äldreomsorgen samt kriterierna för tjänsteproducenter inom äldreomsorgen och övervakningen av kriterierna

Till riksdagens talman

I det syfte som anges i 27 § i riksdagens arbetsordning har Ni, Ärade talman, till den minister som saken gäller översänt följande skriftliga spørgsmål SS 187/2017 rd undertecknat av riksdagsledamot Kristiina Salonen /sd:

Hur har regeringen i lagstiftningen förberett sig på ökat antal underleverantörer inom social- och hälsovårdstjänsterna,

vem ansvarar inom social- och hälsovårdstjänsterna för hela vårdkedjans kvalitet och legitimitet ända till sista underleverantör,

i hög grad kan ett företag som erbjuder köptjänster köpa sina tjänster från företag som inte har anställda med utbildning inom äldreomsorgen,

kan en äldre persons vårdbesök spjälkas upp så att den som behöver hjälp får tjänster, även omsorg, från en yrkesutbildad person inom en helt annan bransch och

kan ett företag inom vilken bransch som helst bli en del av äldreomsorgen?

Som svar på detta spørgsmål anför jag följande:

Lagstiftningen inom social- och hälsovården förutsätter att tjänsterna anordnas med hög kvalitet och på ett sätt som motsvarar kundernas behov, oavsett om de produceras som egen verksamhet, tillsammans med andra kommuner eller som köptjänst av privata tjänsteproducenter. Även upphandlingslagen som trädde i kraft i början av 2017 innehåller skyldigheter att beakta social- och hälsovårdens innehållslagstiftning såsom kraven i äldreomsorgslagen och socialvårdslagen. Ovan nämnda gäller även tjänster som produceras av underleverantörer.

För närvarande bär kommunerna ansvaret för att anordna tjänster finansierade med offentliga medel, och i sista hand ansvarar kommunerna för tjänsternas kvalitet och lagenlighet även i situationer där tjänsten skaffas som en köptjänst av ett privat företag. Kommunen ansvarar även för tillsynen av den verksamhet den skaffar.

Tjänstebudet ska vara tillräckligt mångsidigt för att kunna motsvara den äldre befolkningens tjänstebehov. Äldre personer kan även ha sådana behov som inte kräver en utbildning inom social- och hälsovården. Detta kan vara till exempel funktioner för social växelverkan som ingår

Svar på skriftligt spørgsmål SSS 187/2017 rd

i hemtjänstens stödtjänster och rekreationsverksamhet som kan köpas av till exempel aktörer inom den tredje sektorn. Då kan personalen ha en annan lämplig utbildning. Denna personal kan dock inte ersätta social- och hälsovårdspersonalen som ska finnas i tillräcklig utsträckning. Bland annat inom trygghetstjänsterna ska personalen kunna bedöma klientens behov av social- och hälsovårdstjänsterna i samband med ett larmbesök, vilket förutsätter kunskaper inom social- och hälsovården. Ovan nämnda faktorer ska beaktas i de upphandlingar och avtal som ingås med tjänsteproducenterna.

Helsingfors 26.5.2017

Familje- och omsorgsminister Juha Rehula